

Štev. 2. Leto 6.

Izhaja dvakrat na mesec.
Naročnina četrletno 12 dinarjev.

Uredništvo in upravnništvo:

Ljubljana, Miklošičeva c. (palača Delav.
zbornice), kamor naj se tudi pošiljajo rukopisi.

Svoje pravice bodo uveljavili železničarji le z združeno močjo. Zavedajte se tega, trpini in organizirajte se vsi v USŽ.

Širša plenarna seja v Mariboru

se vrši dne 8. februarja t. l. ob 8. uri v gostilni »Pri roži«, Koroška cesta 3, s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo centralnega in oblastnih tajnikov, poročilo blagajnika in nadzorstva. (Poročila bodo spisana.) Debatna k poročilom in razrešnica za preteklo leto.
2. a) Splošni gospodarski položaj in železnice — ref. Pongračič.

- b) Nastavljeni in njih zahteve — ref. Cerkvenik.
- c) Delavci in njih zahteve — ref. Stanko.
3. a) Sprememba pravil in pravilnikov saveza — ref. Stanko.
- b) Razprava o ustavitvi transport. federacije — ref. Krekič.
4. Savez, kulturne organizacije in združništvo — ref. Korošec.
5. Samostojni predlogi.

Volitve delavskih zaupnikov.

Gospodin Ministar Socijalne Politike i Narodnog Zdravlja rešenjem svojim St. Br. 980 od 10. I. 1931 doneo je odluku sledeće sadržine:

»Na osnovu al. 1, 2 i 3 Upustava za izbore radničkih i nameštenečkih poverenika Z. R. Br. 11980-IV od 23. decembra 1927. god. (»Službene Novine« br. 296 od 29. decembra 1927. g.)

rešavam:

1. da mandati radničkih i nameštenečkih poverenika i njihovih zamenika, izabranih pre 10. januara 1929. g., kao i onih poverenika i njihovih zamenika, koji su naimenovani putem sporazuma, a čiji mandati ističu krajem 1930. g., prestaju da važe sa 31. decembrom 1930. g.;

2. da se izbori radničkih i nameštenečkih poverenika i njihovih zamenika, u preduzećima predviđenim u § 1 zakona o zaštiti radnika, dozvole i obave po odredbama upustava za izbore radničkih i nameštenečkih poverenika, u koliko u ovom pogledu ne bi bio postignut sporazum između radnika i name-

štenika zaposlenih u jednom preduzeću i poslodavca ovog preduzeća u smislu čl. 1 pomenutih upustava — i

3. da rešenje moga predhodnika Z. R. Br. 301 od 15. januara 1929. g. i St. Br. 82122 od 10. dec. 1929. god. — u pogledu odlaganja izbora radničkih i nameštenečkih poverenika prestaju važiti.

Po naredbi

Ministra soc. politike i nar. zdravlja
Načelnik Odel. za Socijal. Staranja:

Dušan M. Jeremić, s. r.

Volitve delavskih zaupnikov se bodo vršile! Dolžnost organizirane- ga delavstva je, da povsod izvoli delavske zaupnike iz vrst najodločnejših članov organizacije, da bodo tako izvoljeni delavski zaupniki roko v roki z organizacijo štiti delavske pravice in sodelovali v borbi za izboljšanje moralnega, socialnega in gmotnega položaja delavstva.

Železničarji, izpolnite točno navodila vašega saveza!

Naše intervencije.

Izplačilo delavskih diferenc.

Koncem januarja smo ponovno intervenirali v Beogradu radi izplačila delavskih diferenc delavstvu, da definitivno ugotovimo, kaj prav za prav ovira izplačilo te diference, ko je bil kredit že davno odobren.

Doznali smo, da je kredit sicer rezerviran, da pa čaka še na rešitev neke »naročite« komisije, kateri predseduje načelnik finančnega odeljenja Gen. Dir. g. Djurić. Glavna ovira bo ta, da je kredit sicer odobren na papirju, da pa ni denarja v gotovini, da bi se diferenca izplačala. Naš savez bo vodil intervencije dalje ter se bo takoj po plenarni seji obrnil na najvišje mesto v državi z zahtevo, da se delavcem diference, na katere čakajo že nad sedem let, izplačajo.

Imenovanje strokovnikov, nastavljenih leta 1927, stalnim.

V ljubljanski direkciji je bilo leta 1927 nastavljenih okoli 50 profesionistov, ki so bili imenovani za zvanikičnike II. ali I. kategorije ter je pretežna večina dosti zgubila na svojih prejemkih. Tedaj se jim je obljubljalo, da bodo po treh letih postali stalni in se jim bodo vsa leta vračunala. Že lansko leto so doživeli prvo presenečenje, ko so zvedeli, da se jim službena leta ne bodo vračunala za napredovanje in da bodo torej prišli le v drugo stopnjo osnovne plače. Sedaj ko je minul 1. januar, so vsi pričakovali, da dobe dekrete o priznanju stalnosti, a na podlagi urgenc so zvedeli, da to vprašanje še ni rešeno. Ljubljanska direkcija čaka na tolmačenje iz Beograda, Beograd pa zopet nastavljenih profesionistov ne pozna in vsled tega seveda tolmačenja

dati ne more. Dolžnost ljubljanske direkcije bi bila, ker jih je leta 1927 nastavila, da zadevo v lastnem delokrogu uredi, ne išče pik in vejic, ampak imenuje te strokovnike stalnim, ko imajo vendar vse pogoje za stalnost. Baje ovira stalnost dejstvo, da strokovniki še niso položili nekkih »posebnih strokovnih izpitov«. Na drugi strani pa zopet obstoja »pravilnik o polaganju strokovnih izpitov«, ki pa za to kategorijo ne predvideva nikalih izpitov, ker jih — ako računamo z zdravo pametjo — ne more predpisati. Ti strokovniki vrše namreč popolnoma isto delo, kot so ga vršili pred nastavitvijo. Ključavničar tudi po nastavitvi vrši ključavničarska dela ter je strokovni izpit za ključavničarja naredil pri pomočniški preizkušnji in direkciji predložil svoje učno spričevalo. Tri leta je imela direkcija čas, da bi predpisala za te profesioniste kak strokovni izpit, če pa v tem času tega ni naredila, je sama priznala, da že imajo za svojo stroko izpit položen in bi jih morala s 1. I. 1931 imenovati stalnim ter uvrstiti v drugo stopnjo plače. Naš savez je predložil in Generalno direkcijo in na Ministrstvo saobračaja vlogo sledeče vsebine:

Podpisanemu savezu je čast zaprositi Ministrstvo za promet, da bi izdalo ljubljanski železniški direkciji potrebna navodila za priznanje stalnosti nastavljenim profesionistom-zvanikičnikom v kurilnicah in delavnicah.

Čl. 19 zakona predpisuje pogoje, pod katerimi more postati začasni uslužbenec stalen. Leta 1927 je bilo v ljubljanski železniški direkciji v kurilnicah nastavljenih začasne zvanikičnike večje število obrtnikov, ki so ves ta čas in še sedaj delajo le dela svoje stroke kot ključavničarji, strugarji itd. ter so v začasni službi po nastavitvi prebili že tri leta. Pravilnik za polaganje strokovnih izpitov za nastavlje-

ne profesioniste v kurilnicah ne predpisuje nikalih izpitov, ker so že pri začasni nastavitvi morali predložiti direkciji spričevalo o izučeni obrti. Vsi ti so pričakovali, da postanejo s 1. I. 1931 stalni, na direkciji so pa dobili pojasnilo, da ne morejo biti imenovani stalnim, ker nimajo strokovnih izpitov, strokovnega izpita pa zopet ne morejo potagati, ker s pravilnikom ni predpisan.

Vsi ti delavci so še danes samo v prvi stopnji osnovne plače ter prejemajo samo 60% položajne plače in obstoji možnost, da izgube pol leta za napredovanje in na prejemkih, ako se ljubljanski direkciji ne pošlje navodila, da imenuje prizadete profesioniste, ki so izpolnili pogoje iz čl. 19 zakona ter predložili spričevala o izučeni obrti, stalnim.

Na podlagi prednavedenega prosimo Ministrstvo saobračaja, da, upoštevajoč delo, katero opravljajo nastavljeni profesionisti in za katerega so morali položiti predpisani izpit (učno spričevalo) ter dejstvo, da pravilnik za polaganje strokovnih izpitov ne predpisuje za nastavljenе profesioniste nobenega strokovnega izpita, odredi, da se nastavljenе profesioniste, ki so stari nad 21 let, imajo tri leta začasne službe, so odslužili vojaščino, imenuje na podlagi njihovih učnih spričeval s 1. I. 1931 stalnim zvanikičnikom.

Posebna deputacija je pri Generalni direkciji še osebno raztolmačila položaj teh strokovnikov, ki danes trpe po tuji krivdi ter je prosila, da bi se ta vloga čimprej rešila.

Izplačevanje službenih doklad strokovnikom.

Strokovniki so dobili službene doklade izplačane za čas od 1. aprila pa do konca oktobra 1930, s 1. novembrom pa jim direkcija službene doklade ni več izplačala, baje, ker mestna kontrola ni dala odobrenja za to izplačilo. Že tretji mesec se sedaj vleče ta zadeva in čaka direkcija na rešitev glavne kontrole iz Beograda, strokovniki pa seveda na svoje službene doklade. Da se rešitev tega vprašanja pospeši, je

naš savez predložil tako na glavno kontrolo kakor na Ministrstvo saobračaja in Generalno direkcijo vlogo sledeče vsebine:

Podpisani savez prosi naslov, da bi poslal ljubljanski železniški direkciji tolmačenje radi izplačila službene doklade po zakonu o izmenjavah in dopolnitvah zakona o drž. prom. osebju od 23. VI. 1930 tudi nastavljenim profesionistom-zvanikičnikom v kurilnicah in delavnicah. Ljubljanska železniška direkcija je to doklado izplačala od 1. IV. do 31. X. 1930, nato pa je izplačilo uknila in čaka na tolmačenje višjih instanc.

S citiranim zakonom § 3 so odredene službene doklade za vse uslužbenec iz- vzemši administrativno in računsko osebje. Poleg tega je Generalna direkcija s svojim odlokom G. D. Br. 61763 od 20. VII. 1930 odredila, da se izplačaji službena doklada v strojni službi vsem nastavljenim uslužbenecim, izvzemši administrativnih, računskih in skladiščnih uradnikov in zvanikičkov, prepisovalcev, delavskih in kurilniških čuvajev ter pisarniških slug.

Na podlagi zakona, kakor tudi citiranega odloka Generalne direkcije je jasno, da pripada službena doklada tudi nastavljenim profesionistom-zvanikičnikom, ker vrše svoje strokovno delo pri popravilih strojev in železniških voz ter prosimo, da odredite ljubljanski direkciji, da izplača službene doklade za čas od 1. XI. 1930 do danes in jo dalje redno izplačuje vsem nastavljenim profesionistom v kurilnicah in delavnicah.

Nam je popolnoma neumljivo, kako more ljubljanska mestna kontrola sploh osporavati izplačilo službene doklade strokovnikom, ker je vendar jasno, da so od službenih doklad izvzeti le oni, ki so v pisarniški ali administrativni službi in vendar ne bo nikdo ključavničarjev ali kovačev uvrščal med pisarniško osebje. Upamo, da bo glavna kontrola in Generalna direkcija to zadevo obravnavala kot nujno, da pridejo strokovniki do svojih prejemkov.

Pred skupščino bolniške blagajne.

Dne 15. februarja se vrši v Ljubljani v dvorani Delavske zbornice redna skupščina bolniške blagajne, na kateri se bo poleg poročila o poslovanju v preteklem letu, obračuna in proračuna, obravnavalo tudi samostojne predloge, katere bodo stavili izvoljeni skupščinarji v imenu prizadetih železničarjev. Iz rezultatov dosedanjih skupščin imamo žal žalostne izkušnje, da ostane pretežna večina sklepov neizvedena, ker vsi naši sklepi nalete na glavni skupščini v Beogradu na gluha ušesa. Naši sodrugji so za letošnje skupščino vložili sledeče samostojne predloge:

Oblastna uprava humanitarnih fondov
pri direkciji drž. železnic

Ljubljana.

Podpisani skupščinarji vlagamo za oblastno skupščino humanitarnih fondov, ki se bo vršila dne 15. februarja t. l., naslednje samostojne predloge:

1. Predlog za spremembo uredbe in pravilnika.

V Ministrstvu socialne politike se sedaj v komisijah obravnavajo novi osnutki zakonov o zavarovanju delavcev. Stejemo za nujno potrebno, da se že pri tej spremembi upoštevajo sklepi dosedanjih oblastnih skupščin. Zato predlagamo, da naj sklepna oblastna skupščina v Ljubljani podstavo za spremembo uredbe in pravilnika in predloži ta sklep glavni skupščini, da ga ta osvoji in predloži Ministrstvu socialne politike v upoštevanje. Nova uredba in pravilnik naj slonita na tehle načelih:

a) zavarovani morajo biti vsi železničarji, aktivni, upokojeni, provizionirani, miloščinarji, kratko in malo: vsi nameščenci, vsi delavci, snažilke, pogodbeni delavci, dnevničarji, torej vsi uslužbeni in vse uslužbenke državnih prometnih ustanov;

b) zagaranira naj se bolniškomu fondu popolna avtonomija in neodvisnost od Ministrstva saobračaja. Bolniški fond naj bo podrejen le Ministrstvu socialne politike in narodnega zdravlja ter naj se namesto dosedanjih oblastnih uprav huma-

nitarnega fonda osnuje samostojni železniški okrožni uradi za zavarovanje delavcev. Samouprava oblastnih uprav naj se izvede tudi v praksi s pridržkom, da sklepi oblastnih uprav ne smejo kršiti uredbe in pravilnika. Za centralno upravo (Srednjski ured) in nepredvidene splošne izdatke ter rezervni fond naj prispevajo vse oblastne uprave neki procent, določen na redni glavni skupščini železniških okrožnih uradov;

c) pri namestitvi zdravnikov naj odloča oblastni upravni odbor, kateremu so zdravniki direktno podrejeni;

d) vsi sklepi glavne skupščine postanejo takoj izvršni in v pogledu dajatev in pravic obvezni s prihodnjim prvim obojestransko;

e) v pogledu pravic naj se izvede in osebju zagaranirajo naslednje pravice:

1. zdravljenje v bolnišnicah, zdraviliščih, sanatorijih in toplicah s prehrano, stanovanjem, taksami ter vsem zdravljenjem vred naj bo brezplačno za vse zavarovane člane ob popolni ohranitvi hranarine, ki naj se upravičencem v celoti izplačuje;

2. za čas boleznij naj se zagaranirajo osebju za prve tri dni prejemki pri državnih prometnih ustanovi in šele, ako bolezen traja več nego tri dni, naj osebju pripada za ves čas hranarina.

Hranarina naj se izplačuje koncem meseca hkratu s plačo ter naj se podaljša pravica do hranarine na 52 tednov in poviša upoštevajoč razpoložljiva sredstva. Podpora za otroke (zdravljenje, pogrebnina itd.), naj pripada do 23. leta, ako so otroci brezposelni, ali kadar nadaljujejo šolanje in so v oskrbi staršev;

3. vsa za zdravljenje potrebna zdravila, torej tudi specialna, naj se izdajajo brez vsake omejitev;

f) budžetiranje naj se odpravi ter naj razpolaga s plačanimi prispevki članov in z enako visokim prispevkom državnih železnic kot delodajalca, oblastni upravni odbor;

g) neokrnjene naj ostanejo vse pravice zavarovancev, ki jih že sedaj določata uredba in pravilnik.

2. Stroški za zdravniški pregled.

Po dosednji praksi mora nositi stroške za pregled v primeru zdravljenja v toplicah član, ki zaprosi za zdravljenje, ker spada zdravljenje v toplicah, kopalniščih in sanatorijih med redne dajatve fonda in je

po pravilniku to zdravljenje vezano na odobrenje g. šefa-zdravnika oziroma komisije. Predlagamo oblastni skupščini, naj predloži redni glavni skupščini naslednji predlog:

Vse predloge za zdravljenje v toplih, kopaljskih in sanatorijih naj plača bolniški fond. Član nosi stroške za pregled le v primeru, ko se pritoži proti zdravniškemu izvidu ene ali druge zdravniške instance bolniškega fonda.

3. Prejemki za čas ambulantnega zdravljenja.

Koncem 1927. leta je ljubljanska železniška direkcija izdala odlok, da se sme zaračunati v delovni čas samo faktično delo, za izgubljeni čas radi zdravljenja ali preiskav v centralni ambulanti pa da se mora delavstvu odtegniti plača. Ne glede na nesocialnost take odredbe v splošnem, mora oblastna skupščina konstatirati, da je ta odredba v neizmerno škodo tako upravi, kakor fondu. Pri današnjih plačah delavstva, ki so daleč pod ekzistenčnim minimumom, mora delavec računati z vsakim tudi najmanjšim odtegljajem. Ker izgubi, ako gre na ambulantno, če je v Ljubljani ali Mariboru, po nekoliko ur, ako pa je izven tih centrov pa pol ali kar vsa dnevnic, odlašajo z obiskom in specialno preiskavo večkrat, žal, tako dolgo, da je prepozno. S tem se poveča procent težko bolnih, uprava zgubi na delovni sili, bolniški fond pa na hranarini. Glede na navedeno predlagamo, da naj oblastna skupščina sklene:

Oblastni upravni odbor naj takoj intervenira po svojem predsedniku in podpredsedniku pri g. direktorju ljubljanske železniške direkcije, da se naj za izgubljeni čas za ambulantno zdravljenje zopet izplačujejo redni prejemki. V kolikor bi ta intervencija ne uspela, da naj se predloži glavni skupščini v Beogradu samostojen predlog, da se naj za ambulantno zdravljenje izplačuje hranarina. To izplačevanje hranarine bi bilo mogoče doseči na osnovi prvega odstavka §-a 52 in spremembe §-a 51 naredbi in na podstavi ustreznih §-ov pravilnika, ki bi jo naj glavna redna skupščina predlagala g. ministru za promet.

Izkušnja nas je namreč poučila, da se v poslednji dobi delavci, ki bi drugače izgubili dnevnic, javljajo bolne, da tako ne pridejo ob dnevnic in hranarino. Nedvomno prakticirajo, prisiljeni zaradi tako neracionalne odredbe §-a 51 pravilnika delavci po vsej državi enako, prav tako nedvomno pa je, da je takšno prakticiranje v veliko škodo financam bol. fonda.

Možnost spopolnitve omenjene odredbe na boljše pač g. ministru prometa pristoi!

4. Izplačilo 70%-ne hranarine za vse dni v mesecu.

Vsakomur je jasno, da človek v času bolezni potrebuje več denarnih sredstev ter ima mnogo več izdatkov, dobiva pa v tem času samo 70%-no hranarino in še to le za faktične delovne dni. Da se omogoči delavstvu vsaj do neke meje uspešno zdravljenje, predlagamo, da naj oblastna skupščina sklene:

V primeru bolezni naj se bolnim zavarovancem plačuje 70%-na hranarina za vse dni v mesecu, torej za 30 dni, ne glede na to, ali dela delavec v turnusu ali samo ob delovnih dnevih. Isti princip naj velja za primer eventualnih brezplačnih dopustov. Hranarina naj se izplačuje redno koncem meseca hkratu s plačo.

Ta predlog je lanska glavna skupščina bol. fonda že sprejela s spopolnitvijo, naj se zavarovancem odteguje prispevek za bol. fond prav tako za vse dneve v mesecu. G. predsednik c. upravnega odbora naj pri g. ministru doseže odobrenje tega sklepa:

Glede spopolnitve tozadevnih določb v §-ih 51 odn. 51 naredbi veljajo tu iste pripombe, kakor pri predlogu pod tč. 3.

5. Namestitvev dveh zobozdravnikov v Ljubljani in v Mariboru.

Oblastni upravni odbor je sklenil namestiti v Ljubljani in v Mariboru še po enega zobozdravnika. Centralni upravni odbor v Beogradu pa je ta sklep razveljavil, sklicujoč se na stroške, ki bi baje z izvršitvijo sklepa ljubljanskega upravnega odbora narasli bolniškemu fondu. Ta motivacija c. upravnega odbora je povsem neutemeljena in je baš nasprotno res. Stroški se ne bi prav nič povečali, izbira članov med dvema zdravnikoma bi nedvomno vplivala na solidnejše delo posameznih zdravnikov in bi se skoraj gotovo ne ponavljala tako česta »opravila istih zob že po presledku enega leta. Stroški se računajo vendar od zoba in dela, ne pa po številu zdravnikov. Pavšal pa bi se delil na polovico. Stroški bi torej ne narasli, marveč bi le-ti zavoljo nedvomno solidnejšega dela še padli.

Predlagamo, zategadelj, naj predloži oblastna skupščina glavni skupščini naslednji predlog:

Glavna skupščina sprejema predlog, da se v Ljubljani in Mariboru v eminentnem interesu fonda in članstva namestita namesto enega, po dva zobozdravnika.

Glede eventualne trditve o spornosti kompetence glavne skupščine bol. fonda glede tega predloga, naj se upošteva, da je c. upravni odbor razveljavil tozadevni sklep oblastnega upravnega odbora, da gre torej za nekaj več, nego navadno namestitvev dveh zdravnikov.

6. Plačilo stroškov za prevoz zdravnika.

Odredba »Pravilnika za lekarsko službo«, da mora stroške za prevoz zdravnika na dom (preko 3 km) plačati član sam, je zelo nesocialna ter zlasti za delavstvo, ki ima zelo nizke prejemke, naravnost uničujoča. Ko delavec tako nevarno in težko zboli, da mora klicati na dom zdravnika, mora družina vedno iskati posojilo pri sose-

dih, da plača voznika, še večkrat se pa pripeti, da bolan delavec, ko vidi težak položaj svoje družine, ki nima denarja niti za borno prehrano, odlašajo s klicanjem zdravnika toliko časa, da je prepozno. V interesu tisočev delavcev, kakor tudi fonda samega predlagamo skupščini:

Oblastna skupščina naj sklene, da se naj čl. 18 pravilnika za lekarsko službo v toliko spremeni, da naj preskrbi voz za prevoz zdravnika na dom preko 3 km član bolniškega fonda sam, a stroške za prevoz naj plača fond. Le v primerih, kjer bi se nepristransko ugotovilo, da poklic zdravnika ni bil potreben in da bi bil član fonda lahko sam šel k zdravniku, nosi stroške prevoza član sam.

7. Zdravljenje ponesrečenih v službi v bolnišnicah.

Po § 62 naredbi o zavarovanju za slučaj bolezni in nezgode gredo vsi stroški nezgodnega zavarovanja v breme budžeta državnih prometnih naprav. § 63 iste naredbi izrecno določa, da ponesrečeni v službi ne dobivajo hranarine, marveč dobivajo za prvih 10 tednov delovne nesposobnosti 100% denarno pomoč v breme državne prometne ustanove. O kakih odtegljajih od te denarne pomoči naredba ne govori, pač pa priznava poleg te novčane pomoči ponesrečenec še zdravila, bolniško in specialno zdravljenje tudi v breme državnega budžeta. Iz gornjih določb jasno sledi, da se za čas zdravljenja v bolnišnici ponesrečenec ne sme odtegovati polovica, odnosno tri četrtine novčane pomoči za zdravljenje po § 52 naredbi, ker ta jasno določa odtegnitev le od hranarine. Zato naj oblastna skupščina sklene:

Za primer zdravljenja v službi ponesrečenega železničarja pripada temu vsa novčana pomoč, ne glede na to, ali se zdravi doma ali v bolnišnici, kakor to določa § 63 naredbi. Ta sklep naj se predloži prihodnji glavni skupščini, da izda nato centralna uprava tozadevni odlok za vse območje državnih prometnih naprav.

8. Zopetna uvedba čl. 87 »Pravilnika za lekarsko službo«.

G. minister saobračaja je z odlokom br. 19.088-29 od 14. IX. 1929, razveljavil gornji člen pravilnika za zdravniško službo in s tem odvzel zavarovanemu članstvu pravico, da sme zahtevati pregled po specialistu in tako članstvo nima direktno možnosti, da pride do specialista. Članstvo ni, dokler je bil gornji člen v veljavi, izrabljalo te določbe, marveč je prosilo za pregled po specialistu le, ako je bilo prepričano, da zdravljenje z dosedanjimi zdravili ne napreduje oziroma, da morda obstoji kakka težja bolezen, ki pa jo železniški zdravnik z navadnimi pripomočki ne more ugotoviti. Oblastna skupščina naj sklene:

»Pravilnik za lekarsko službo« naj se izpopolni v toliko, da se zopet uvrsti čl. 87 in da možnost bolnemu članu, da zahteva pregled po specialistu in da železniški zdravnik tega pregleda ne sme odreči.

9. Obiski železniških zdravnikov pri bolnikih na domu.

Zaradi teh obiskov se med zavarovanci in zdravniki na eni ter zdravniki in upravo na drugi strani zelo pogosto ponavljajo konflikti, ki naposled ne koristijo niti zavarovancem, niti zdravnikom, niti fondu samemu.

Zaradi tega predlagamo:

Oblastna skupščina naj sprejme naslednji predlog, ki bo tvoril osnovo za honoriranje zdravniških obiskov na domu zavarovancev.

Oblastna uprava humanitarnih fondov v Ljubljani naj v 1931-32 proračunskem letu vodi evidenco zdravniških obiskov na domu zavarovancev. Na osnovi te evidence naj potem oblastni upravni odbor za prihodnjo oblastno, odnosno glavno skupščino izdela in predloži predlog o honoriranju zdravniških obiskov.

Umestnost tega predloga je nepotrebno utemeljevati, ker je očitno, da mora biti zdravnik za obiske, ki jih izvrši izven ambulantnih ur, prav posebno pa še ponoči, posebej honoriran, če upoštevamo, da so honorarji železniških zdravnikov skrajno minimalni.

10. Spopolnitev §-56 naredbi.

Med zavarovanci bol. fonda je mnogo delavcev, ki so na tuberkulozi neozdravljivo bolni ter ogrožajo s svojo navzočnostjo doma po navadi vsi rodobno; isto velja tudi za posamezne rodobinske člane vseh zavarovancev, ki so na tuberkulozi neozdravljivo bolni.

Po zgoraj omenjenem §-u na plača bol. fond delavcem največ 26 tedensko, rodobinskim članom pa največ trimesečno zdravljenje v bolnišnicah.

Glede na dejstvo kaj lahkega okuženja vseh rodobinskih članov in večkrat popolnoma zdravega člana bolniškega fonda, je razumljivo, da je potrebno takšne nevarne bolnike izolirati in s tem odpraviti možnost okuževanja. Jasno je, da z okuževanjem — ne glede na splošno ljudsko blaginjo, socialne in gospodarske momente, ki tu pridejo tudi močno akcentirano v poštev — rastejo do nedoglednosti stroški bolniškemu fondu. Če ne iz drugih razlogov, bi bilo zgolj iz racionalnega gospodarskih razlogov potrebno ta § spopolniti. Predlagamo zatorej naslednje:

Pri vseh zavarovancih in pri vseh rodobinskih članih zavarovancev, pri katerih žel. zdravnik, specialist in šef-zdravnik strokovno ugotovijo možnost lahkega okuženja drugih članov družine in potrebo izolacije, naj bolniški fond plača v bolnišnicah ali v posebnih — za to določenih — ustanovah oskrbnino za 52

tednov. Ta določba naj se uvrsti med I. in 2. odstavkom §-a 56 naredbi.

Oblastna skupščina naj izvoli ta predlog sprejeti in ga predložiti glavni skupščini, da ga le-ta osvoji in predloži g. ministru za promet v odobrenje.

11. Sanatoriji za tuberkulozne.

Akcija zaradi gradnje sanatorijev za tuberkulozne je še vedno na mrtvi točki. Potrebno je, da se ta akcija pospeši, da se končno enkrat neha z zavlačevanjem gradbe teh prepotrebni zavodov. Pomisliti je treba na ogromne vsote, ki jih porablja bol. fond za zdravljenje tuberkuloznih v tujih sanatorijih, pomisliti je treba, koliko članov bol. fonda žrtvuje svoje zdravje in življenje, ker ne more nositi denarnih bremen, ki so v zvezi z zdravljenjem v sanatorijih, pomisliti je treba, da naposled vsi ti bolniki, ki bi bili mogli, da so se pravočasno zdravili, ozdravili, obremenijo kdaj pozneje nedvomno finance bol. fonda s težkimi bremenimi.

Oblastna skupščina naj zatorej sklene, da se glavni skupščini predloži naslednje:

Centralna uprava naj v proračunskem I. 1931-32 definitivno zgradi vsaj en sanatorij v Sloveniji na poljubnem mestu, ki ga določi tozadevna komisija, in naj takoj za zgradbo tega sanatorija potreben denar naloži v kakšnem pupilarno varnem denarnem zavodu n. pr. v hipotekarni banki. Ta vsota se ne sme uporabiti za noben drugi namen, se torej tudi — ob prav nobenem pogoju — ne sme virmanisati.

Glavnica za gradnjo sanatorijev naj se — po možnosti — poveča z izkupičkom prodaje nerentabilnih ali skrajno slabo rentabilnih domov ob Adriji, ki so prej v breme, nego v korist fonda.

12. Namestitvev specialista-kirurga v Mariboru.

Mesto specialista-kirurga v Mariboru je že nad dve leti nezasedeno, kljub temu, da je oblastni upravni odbor po čl. 1 »Pravilnika za lekarsko službo bolesniškega fonda državnog saobračajnog osobljah«, že večkrat predložil, da se to mesto zasede po specialistu g. dr. Majcenu. Da se to vprašanje ne bo še odlagalo, naj sklene oblastna skupščina predložiti centralnemu upravnemu odboru in g. ministru saobračaja naslednje:

Oblastna skupščina odobrava sklep upravnega odbora, da se namesti za specialista-kirurga v Mariboru g. dr. Majcena ter v interesu zavarovanega članstva zahteva, da se ta namestitvev čim prej izvede.

Glede eventualnega ugovora c. upravnega odbora, češ, da ta predlog ne spada v kompetenco glavne skupščine bol. fonda, je pripomniti, da spadajo v kompetenco glavne skupščine najmanj tiste zadeve, ki spadajo v kompetenco c. upravnega odbora, ker je vendar — logično — kompetenca glavne skupščine širša, nego kompetenca c. upravnega odbora.

13. Dnevnic članom c. upravnega odbora in članom oblastnih upravnih odborov.

Zunanji člani obeh zgoraj omenjenih odborov, t. j. tisti člani, ki stanujejo izven

Ljubljanci! Mariborčani!

Železničarska veselica v Ljubljani se vrši na Svečnico t. j. 2. februarja 1931 zvečer ob 8. uri v „UNIONU“.

V Mariboru pa je veselica v soboto, dne 7. februarja 1931 zvečer ob 8. uri v „UNIONU“.

mesta sedeža odborov, prejemajo namesto sejnine samo dnevnic, ki jim po njihovem službenem položaju (kategoriji etc.) pripadajo, povečane za 15%.

Ta določba skoraj onemogoča delavcem, ki se morajo pripeljati od zunaj, sodelovanje pri korporacijah bol. fonda. Dnevnic delavcev so, kakor je vsakemu znano, tako majhne, da v nobenem pogledu ne krijejo stroškov, ki temu narastejo pri bivanju v mestih sedežev upravnih odborov, odnosno v novem del. pravilniku sploh niso določene.

Predlagamo zategadelj oblastni skupščini, naj se predloži glavni skupščini bol. fonda naslednji predlog:

Vsi člani c. upravnega odbora in oblastnih upravnih odborov, ki stanujejo izven mesta sedeža teh odborov, prejmejo za vsako sejo, katere se udeležijo, trošnin, ki znaša 100.— Din. Ta trošina naj se izplača vsem enako, ne glede na položaj, kategorijo ali vrsto uslužbenca.

14. Izplačilo babične pomoči v isti višini kakor pri sred. uradu.

Po dopisu Okrožnega urada za zavarovanje delavcev v Ljubljani št. 3261-I-29 izplačuje okrožni urad kot babično pomoč znesek po Din 225.— za vsak porod, naš bolniški fond na deželi pa izplačuje le znesek Din 150.—, § 6 zakona o zavarovanju delavcev z dne 14. maja 1922. pa določa, da mora imeti državno prometno osobe zasigurate najmanj iste podpore in pravice, ki so odrejene po splošnem zakonu in veljajo za ostale zavarovance. Ker je postopanje železničarske bolniške blagajne v kontradikciji s splošnim zakonom in je dajatev za babično pomoč manjša, naj oblastna skupščina sklene:

Babična pomoč naj se izplačuje najmanj v isti višini, kakor jo izplačuje Okrožni urad za zavarovanje delavcev, to je v znesku po Din 225.— ne glede ali stanuje porodnica na deželi ali v mestu.

Ta predlog naj se dalje predloži tudi glavni skupščini bol. fonda, da ga osvoji.

V Ljubljani, dne 29. januarja 1931.

Upamo, da so naši sodrugje v teh samostojnih predlogih zbrali vse težnje in zahteve železničarjev, katerih izvedba bi v marsičem zboljšala neznošen položaj, v katerem se zlasti delavstvo nahaja.

Stari pragi gnijo po progi — delavske družine zmrzujejo!

Tudi onemu, ki v svoji zaslepljenosti noče ničesar videti, je znano, v kako težkem položaju se nahaja delavstvo — izmed vsega delavstva pa zlasti še progovno delavstvo! — Službo mora vršiti ob vseh vremenskih neprilikah — bilo v žgočem solncu, dežju, blatu, snegu ali mrazu. Progovni delavci so danes najslabše plačani, ne morejo si privoščiti tečne hrane, v njih družinah vlada beda. Otroci propadajo duševno in telesno, — preslabo prehranjen, nezadostno oblečen otrok ne more slediti v šoli pouku z isto dovtetnostjo kot ostali ter vsled tega zaostaja. Če pride pomanjkanje kreditov, je najpreje prizadet oni najrevnejši — progovni delavec mora iti med prvimi na brezplačen dopust, da se njegovo že itak neznošno stanje še poslabša. Nesmiselni birokratizem ukinja tem revežem še zadnje ugodnosti, ki so jih nekda pridobili. Kupi pragov leže ob progi — istočasno pa progovni delavec zmrzuje v svoji borni koči in ne najde se na merodajnih mestih nikdo, ki bi magari na lastno odgovornost odredil, da naj se prage razdeli med progovno delavstvo — ne! Pragi naj gnijejo in razpadajo v dežju in blatu, dokler ne pride po predpisani poti odrešilna odredba. Iz vseh krajev dežujejo na organizacije kriki ubogega osobja. Izmed obilo pisem citiramo le enega:

»Zima, katere se delavstvo že od daleč boji, je že zdavnaj tu. S strahom smo jo pričakovali, ko smo videli, da nismo najmanj pripravljeno nanijo, in da nam ne prinese nič dobrega. Prejšnja leta se je uprava vsaj zmisllila na nas in nam dala vsaj starih pragov za kurjavo za zimo,

červno vsako leto manj. A letos se nas pa nič ne spomni, dasiravno ležijo po postajah in ob progi kupi starih pragov in drv, za naše prošnje imajo pa gluha ušesa. Marsikateri delavec je, ki mu ni mogoče za zimo kupiti kuriva in je primoran, da požene družino po grmovju iskat dračja, ali pa zmrzujejo vsi skupaj v borni koči. Prosimo, da centrala intervenira na direkciji, da se vendar razdeli progovnemu osobju stare prage in s tem vsaj malo omili beda, katera nas tako kruto stiska. Vidi se tudi pri tem, kako prezebujejo delavske družine, ker pred leti, ko je železniška uprava dala premog na obroke, si ga je vsak delavec priskrbel za zimo, a sedaj pa, ko se ga mora vnaprej plačati, si ga od delavstva ne more nihče kupiti. Marsikdo je računal tudi na razliko: ko bom dobil razliko, pa si bom nabavil kuriva in vse potrebno za zimo.

A razlike tudi ni od nikoder, le trgovci se oglašajo s svojimi terjatvami, ker prej so ponujali, le kupite, le vzemite, ko boste dobili razliko, pa boste plačali.

In tako smo od dne do dne v večjih stiskah ter gledamo v temno bodočnost.

Nemogoče je, da ne bi bila uprava poučena o neznošnem položaju, v katerem se nahajajo progovni delavci. Uprava dobro čuje ta krik delavstva in dolžnost merodajnih organov je, da ukrenejo vse, da se grozna beda ublaži. Malenkost, ki jo uprava jutri lahko nudi progovnemu delavstvu, je, da odredi takojšnjo razdelitev starih pragov za kurjavo!

je priložil ovadbi tudi obe obširni reviziji g. revizorja Trošta in Barleta, tako da je imelo sodišče popoln vpogled v poslovanje društva. G. Tumpej je priložil tudi bilance društva. Državni pravdnik je odredil obširno preiskavo in kazenski spis je pri preiskovalnem sodniku silno narastel. Nebroj prič je bilo zaslišanih o poslovanju društva in odbornikov.

Preiskava se je vodila končno le proti blagajniku Simonu Lorgerju, ki je bil eden najpoštenjših dolgoletnih blagajnikov društva.

Polno zadoščenje blagajniku Lorgerju.

Prejšnji teden je državni pravdnik vrnil spis preiskovalnemu sodniku s poročilom, da nima povoda za nadaljnje postopanje proti Simonu Lorgerju, ter je postopanje proti njemu ustavljeno.

S tem je gonja proti prejšnjemu odboru, kateremu so se očitale vse mogoče stvari, definitivno končana. Člani društva še samo pričakujejo sedaj, da bo dala tudi končno banska uprava zadoščenje težko žaljenemu odboru ter rešila društvo prodaja in s tem v 10 letih priborjeno in prištedeno milijonsko premoženje železničarskih rodbin razpada.

Še druge ovadbe.

To pa ni bila edina ovadba pri državnem pravdniku radi »Podporega društva«. Ze takoj po razpustu je bilo uvedeno kazensko postopanje tudi proti nekaterim

odbornikom in celo proti zastopniku društva, odvetniku dr. Avg. Reismanu, češ, da so motili in se vmešavali v uradno poslovanje, ko je po razpustu prevzel društveno premoženje novi upravni odbor. Tudi tista preiskava je bila ustavljena po par mesecih. Pozneje je zopet ovadil revizor, magistratni ravnatelj Janko Barle, odvetnika dr. Reimana, češ, da ga je v tiskovni tožbi proti uredniku »Jugoslovanskega železničarja« žalil radi revizijskega poročila.

Druge tožbe.

Radi revizijskega poročila g. Barleta pa je tožilo tudi Konzumno društvo urednika »Jugoslovanskega železničarja«, ki je objavil Barletovo poročilo. »Jugoslovanski železničar« je moral trditve glede Konzumnega društva preklicati. V teku pa je še tožba prejšnjih odbornikov »Podporega društva« proti uredniku »Jugoslovanskega železničarja« g. Severju, radi objave revizijskega poročila g. Barleta v znani posebni izdaji »Jugoslovanskega železničarja«. V teku so še tudi tožbe proti Rudolfu Tumpeju radi »Podporega društva«.

Odkod je dobil g. Tumpej revizijska poročila?

Omenili smo že, da je sam g. Tumpej predložil sodišču obojna revizijska poročila, ki so bila tajna. Vprašamo, odkod je dobil baš g. Tumpej ta revizijska poročila in kako da jih je ravno on predložil sodišču?

stopi v višji razred vlaka nižje vrste z voznim listkom, ki velja za nižji razred vlaka višje vrste, se naroča direkcijskim, da v bodoče na podlagi izvršnih določb II. in VI. §-a 16 železniško-prometnega pravilnika postopajo na sledeči način:

1. Potnik, ki namerava uporabiti nižji razred vlaka višje vrste z voznim listkom, ki velja za višji razred vlaka nižje vrste ali uporabiti višji razred vlaka nižje vrste z voznim listkom, ki velja za nižji razred vlaka višje vrste, ako to prijavi sprevodniku še pred prestopom ali vstopom, mora plačati samo doplačilo 1 Din poleg event. razlike med voznimi cenami voznega listka nižjega razreda vlaka višje vrste in onim višjega razreda vlaka nižje vrste.

2. V primerih, ko potnik tega ne prijavi, ampak se ga zasači, mora plačati ev. dvojno prej navedeno razliko, v vsakem primeru pa najmanje 20 Din.

Primeri:

ad 1. a) Potnik ima vozni listek za II. razred potniškega vlaka Beograd—Ruma in namerava potovati v III. razredu brzovlaka, plača doplačilo 1 Din.

b) Potnik, ki ima vozni listek za III. razred brzovlaka Beograd—Niš, vstopi v Beogradu v II. razred potniškega vlaka, mora plačati poleg doplačila 1 Din še razliko 13 Din, skupaj 14 Din.

c) Potnik, ki ima vozni listek II. razreda potniškega vlaka Zagreb—Subotica, namerava potovati v III. razredu brzega vlaka; plača samo doplačilo 1 Din.

d) Potnik kupi vozni listek za III. razred brzovlaka Maribor—Vel. Kikinda, a potuje na progi Maribor—Zagreb in Vinkovci—Subotica v II. razredu potniškega vlaka, mora plačati za progo Maribor—Zagreb doplačilo 1 Din in razliko 4 Din, a za progo Vinkovci—Subotica doplačilo 1 Din in razliko 2 Din.

Ad 2. a) Potnik, ki ima vozni listek III. razreda brzovlaka Beograd—Subotica, potuje v II. razredu potniškega vlaka neprijavljen, mora plačati doplačilo 20 Din, ker znaša dvojna razlika manj.

b) Potnik z voznim listkom za III. razred brzovlaka Beograd—Skoplje potuje v II. razredu potniškega vlaka neprijavljen, mora plačati dvojno razliko, t. j. $2 \times 60 = 120$ Din.

c) Potnik z voznim listkom za II. razred potniškega vlaka Zagreb—Subotica potuje v III. razredu brzovlaka neprijavljen mora plačati 20 Din.

Zborovanje oblastne skupščine bol. fonda. Objava št. 5.

Vsem službenim edincem.

Po dopisu centralne uprave humanitarnih fondov v Beogradu št. 28-1931 se vrši vsled odloka g. ministra saobračaja redna oblastna skupščina bolniškega fonda v Ljubljani dne 15. februarja 1931.

Oblastna skupščina bolniškega fonda bo pričela zborovati ob 9. uri v dvorani Delavske zbornice za dravsko banovino v Ljubljani, Miklošičeva cesta, pod predsedstvom g. inž. Müller-Petrič Iv. kot predsednika oblastnega upravnega odbora po nastopnem dnevnem redu:

a) poročilo oblastnega upravnega odbora,

b) obračun bol. fonda za l. 1930-31,

c) poročilo obl. nadzorstven. odbora,

č) predlog o razrešnici,

d) razprava o proračunu za l. 1931-32,

e) volitev članov in namestnikov oblastnega upravnega in nadzorstvenega odbora na morebiti izpraznjena mesta,

f) volitev delegatov za glavno skupščino, bol. fonda na morebiti izpraznjena mesta,

g) samostojni predlogi,

h) slučajnosti v smislu §§ 19. in 20. privremene pravilnika bol. fonda.

Pristojne službene edince naj o tem obveste člani bolniškega fonda; ta razpis je razobesiti tudi na mestu, kjer se običajno razglašajo razpisi.

Obračun za leto 1929-30, proračun za leto 1931-32 in legitimacije za skupščinarje slede. Ostala navodila vsebuje razpis št. 13-VI-H.F.-1927 od 18. I. 1927.

Gospodm šefom službenih edinic naročam, da dajo skupščinarjem, ki bodo

vabljeni v smislu nared. M. S. št. 16276-22 odnosno privremene pravilnika bolniškega fonda na oblastno skupščino, potrebno odsotnost, da morejo priti pravočasno na oblastno skupščino in da predložijo od skupščinarjev, ki bodo vabljeni na oblastno skupščino, podpisana trebovanja oblastni upravi bolniškega fonda v svrhu izposlovanja izstavitve brezplačnih kart za potovanje skupščinarjev v Ljubljano in nazaj v smislu § 7 pravilnika o povlasticah na železnicah in brodovih v državni eksploataciji za osebe saobračajnih ustanov kraljevine Jugoslavije.

Po gornjem dopisu centralne uprave se vrši redna glavna skupščina bol. fonda v Beogradu dne 22. in 23. marca 1931. Delegati za glavno skupščino dobijo legitimacije, dnevni red in poročilo za glavno skupščino, čim dospejo od centralne uprave humanitarnih fondov. Glede službene odsotnosti in vozne ugodnosti za glavno skupščino velja isto kakor glede oblastne skupščine.

Direktor: Dr. Borko s. r.

Veljavnost listnih listnih legitimacij iz leta 1930 podaljšana do preklica.

Ker še niso izstavljene vse ukoričene legitimacije za delavce in njihov rodbinske člane in enako ne legitimacije za provizioniste, miloščinarje in rentnike, je direkcija izdala okrožnico, s katero je veljavnost teh legitimacij podaljšana do preklica. Vendar se vse aktivno delavstvo, katero ima pravico do ukoričenih legitimacij, opozarja, da naj takoj naroči zase in rodbinske člane ukoričene legitimacije, ker bo direkcija veljavnost starih listnih legitimacij iz leta 1930 v kratkem preklicala.

Uvrščanje vlakospremnega osovja v turnus ekspresnih in brzih vlakov.

Direkcija je odredila, da je odslej pri uvrščanju v turnus k brzovlakom in ekspresu poleg čina merodajna še posebna kvalifikacija, katero se izreče na podlagi letne ocene, nastopa, znanja tujih jezikov in zunanosti uslužbenca.

Cestni železničarji zopet enotni v vrstah »Ujedinjenega saveza železničarjev«.

Več let je vladala med ljubljanskimi cestnimi železničarji razdvojenost, katere je zelo slabila vse njihove akcije. Zadnje mesece pa so uvideli potrebo uslužbeni uvideli potrebo enotnosti in potrebo po pravi delavski organizaciji, potom katere se bodo vsi cestni železničarji borili za svoje pravice. Dne 26. I. se je vršil v Ljubljani sestanek cestnih železničarjev, katerega se je udeležilo 50 uslužbenec in na katerem so po referatnih delegatov »Ujed. saveza« soglasno sklenili prekiniti s preteklostjo in razdvojenostjo ter ustvariti enotno organizacijo. Soglasno so sklenili, neoziraje se na desno ali levo, pristopiti v »Ujedinjeni savez železničarjev« ter so izvolili pripravljalni odbor, ki ga tvorijo: Furar, Kopač, Sneider in Juhart. Zatem so soglasno izvolili kandidate za delavske zapornike. Takoj prve dni po sestanku se je prijaviło za pristop v savez 70 uslužbenec in bo v najkrajšem času organizacija cestnih železničarjev stoođstotna in tako najboljša zaščitnica in zagovornica vseh uslužbenec.

Sporočilo cestnim železničarjem.

Vsem cestnim železničarjem sporočamo, da smo sklenili na članskem sestanku, da se vsi združimo v vrstah naše res delavske organizacije, to je v »Ujedinjenem savezu železničarjev Jugoslavije«. Tvorili bomo posebno podružnico ter se bo vršil občni zbor, čim bodo odobrena pravila od politične oblasti. Mesečna članarina je Din 12.—, Vsak član bo dobil časopis »Ujedinjeni železničar« brezplačno ter bomo v časopisu imeli stalno kolono, v kateri bomo obravnavali vsa tekoča vprašanja in poročali o položaju ter delu naših tovarišev drugod po svetu.

Cestni železničarji! Zavedajmo se: Če bomo vlekli vsak na svoj konec, ne bomo nikamor prišli, marveč bomo le potrošili naše moči! Če pa bomo vsi potegnili na eno stran, bomo sila, ki mora uspeti. Vsi za enega — eden za vse!

Za pripravljalni odbor podružnice cestnih železničarjev: Furar I. r.

Občni zbori.

V podružnicah »Ujedinjenega Saveza Železničarjev Jugoslavije« se vrše tekom prihodnjega meseca občni zbori z dnevnim redom:

1. Poročilo dosedanjega odbora in razrešnice.
2. Poročilo delegata centrale o delu organizacije v preteklem letu, položaju železničarjev ter direktivah za bodoče delo.
3. Volitev novega odbora.
4. Razno.

Občni zbori se vrše po sledečem razporedu:

DNE 1. II. 1931:

BREŽICE ob 10. uri dopoldne v prostorih gostilne Zorko v Brežicah.

VIDEM-KRŠKO ob 14.45 uri v prostorih gostilne F. Ivačič v Stari vasi pri Vidmu.

BOROVNICA ob 15. uri v prostorih gostilne CerK (Petrovič) v Borovnici.

DNE 8. II. 1931:

ZAGORJE-TRBOVLJE ob 10. uri v prostorih gostilne Fr. Dreo, Retje 42, Trbovlje.

TEZNO ob 18. uri v prostorih gostilne Felč. Tezno 88.

Isti dan se vrši v Mariboru ple-narna seja našega saveza.

DNE 9. II. 1931:

MARIBOR I (delavnica) ob 16. uri v prostorih gostilne Rozman (pri lokomotivi), Frankopanova ul.

MARIBOR II (kurilnica) ob 19. uri v prostorih Delavskega doma, Frankopanova ulica 1.

MARIBOR III (promet) ob 19. uri v prostorih gostilne »Beli zajec«, Meljska cesta.

DNE 15. II. 1931:

DRAVOGRAD ob 1/2 16. uri v prostorih gostilne Hattenberger v Meži. LOGATEC ob 10. uri v prostorih gostilne Kunc.

RAKEK ob 16. uri v prostorih gostilne Steržaj.

DNE 22. II. 1931:

NOVO MESTO ob 15. uri v prostorih gostilne Žic v Novem mestu. SLOVENJGRADEC — kraj in uro še objavimo.

DNE 1. III. 1931:

ZALOG — kraj in uro še objavimo.

Podružnice pozivajo vse članstvo, da se občnih zborov točno in polnoštevilno udeležijo. Dolžnost sleshernega sodruga je, da na občnem zboru sodeluje ter zlasti v sedanjih težkih časih stavi predloge za nadaljnje delo za zboljšanje položaja železničarjev! Čvrsto strnjeni v enotni fronti bomo vzdržali na naših postojankah, enotni pa bomo tudi zadosti jaki, da bomo zaustavili vedno zmanjševanje pravic in krenili navzgor na pot boljše bodočnosti!

Dopisi.

Čudno stališče nekaterih.

Železničarji so se leta in leta borili za skrajšanje službene dobe in še danes je dosti kategorij, ki se bore za 25 letno službeno dobo. Kar nekako čudno zveni, ko slišimo, da so še vedno v službi ljudje, ki imajo že po 32, 35 in celo več službenih let. Ima že dosluženo starostno doklado, a najbrže misli, da se bo brez njega železnica takoj podrta ter zato vztraja še naprej. Koliko smo se borili, da je treba kilometražo spremeniti, zboljšati, ker sedaj ne zadostuje za izdatke zunaj. Danes pa se dobe vlakodvoje, ki bi najbrže vozili do smrti le za kilometražo. Nočemo žaliti onih par izjem, ki so danes vsled izredno težkih rodbinskih razmer in večjega števila nepreskrbljenih otrok primorani ostati v službi, ker morajo računati z vsakim vinarjem. Mislimo pa, da je med polnimi pretežna večina takih, ki bi lahko šli v pokoj in izpraznili mesto mlajšim. Kar čudno se sliši na pr., da so se v Ljubljani gl. kol. od 32 dosluženi uslužbenec le trije javili za upokojitev in to danes, ko grozi mlajšim delavcem redukcija in brezplačni dopust.

Sodrug! Ne pobijajte dela organizacije, privoščite tudi Vašim naslednikom 25-letno službo, položaj in napredovanje ter — čim imate polna leta — idite in uživajte zasluženi pokoj ter porabite prosti čas za svoje razvedrilo, za svojo družino in za agitacijo za savez.

Murska Sobota. V četrtek, dne 8. januarja 1931, smo imeli redni letni občni zbor naše podružnice, na katerem je zastopnik centrale podal izčrpano poročilo o delovanju organizacije ter zlasti o sedanjih težki gospodarski krizi, katere posledice se utijo vsepovsod — zlasti pa pri nas železničarjih v vednih redukcijah naše že itak najskromnejše eksistence. Nezavednost železničarjev je še vedno velika, še vedno jih je nešteto, katerih edina misel je zlesti kam višje, pa čeprav vsi drugi propadajo. Na občnem zboru smo izvolili deloma nov odbor, zlasti iz domačinov ter se bomo potrudili, da bo tudi v našem kotu prodrla zavednost in enotnost. Vsi za enega — eden za vse.

Josip Olup, Ljubljana na vogalu Stari trg. št. 2

Trgovina z manufakturnim blagom, velika izbira oblek lastnega izdelka iz angleških, čeških in domačih tovarn, sukna in hlačevine. V zalogi je vedno sukno za železničarske uniforme, velika izbira perila iz lastne tovarne „TRIGLAV“.